

Тероризм у світі переслідується майже всіма державами. Підґрунтям для цього є міжнародне законодавство, яке надає можливість переслідувати терористів на території будь-якої країни, а також національне законодавство, яке будується на нормах міжнародного права та враховує специфіку та традиції конкретних держав.

Отже, тероризм є складною суспільно-політичною та науковою проблемою, вирішення якої потребує застосування системно-комплексного міжгалузевого підходу. Тероризм як соціальне явище вимагає досліджень у галузі кримінального, адміністративного, конституційного, міжнародного права, кримінології, політології, соціології, психології та інших наук.

Доброхотова А. О.

Науковий керівник: Гаєвая О. В.

НТУ «ХП»

ПРОБЛЕМА ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА ЩОДО ЖІНОК

Насильство є однією з найбільш розповсюджених форм порушення прав людини. Найпоширенішим і найбільш складним для протидії є домашнє насильство. Насильство в сім'ї або родині притаманне для багатьох держав, незважаючи на їх позитивні здобутки у законодавчій, політичній та практичній сферах.

Щорічно близько 1500 жінок, і ця тенденція збільшилася за останні три роки, помирають від рук власних чоловіків. Водночас, лише 10 % постраждалих звертаються за допомогою. Адже донині багато хто вважає такі стосунки «нормальними». Розрахунки, проведені Інститутом демографії і соціальних досліджень на замовлення Фонду народонаселення ООН, говорять про те, що щорічно 1,1 млн. українок стикаються з фізичною та сексуальною агресією в сім'ї, і більшість з них мовчать.

Відповідно до статті 126-1 Кримінального Кодексу України домашнє насильство – умисне систематичне вчинення фізичного, психологічного або економічного насильства щодо подружжя чи колишнього подружжя або іншої особи, з якою винний перебуває (перебував) у сімейних або близьких відносинах, що призводить до фізичних або психологічних страждань, розладів здоров'я, втрати працездатності, емоційної залежності або погіршення якості життя потерпілої особи.

Насильство в сім'ї відбувається у всіх секторах суспільства, незалежно від релігії, раси, професійного та освітнього рівня. Особи, які чинять насильство, намагаються одержати владу та контроль над своїми близькими партнерами. Влада набирає вигляду стратегічної образливої тактики (фізична, сексуальна, вербальна, емоційна), що забезпечує посилення контролю.

Серед основних причин, що призводять до домашнього насильства виділяють:

- соціальні (напруження, конфлікти, насильство в суспільстві; пропагування в засобах масової інформації насильства як моделі поведінки);
- економічні (матеріальні нестатки; відсутність гідних умов життя, відсутність умов для працевлаштування і заробітку грошей; економічна залежність; безробіття);
- педагогічні (відсутність культури поведінки – правової, моральної, громадянської, естетичної, економічної, трудової);
- правові (ставлення до насильства як до внутрішньо сімейної проблеми, а не як до негативного суспільного явища, до членів сім'ї – як до власності; недостатня правова свідомість);
- політичні (недостатній пріоритет проблем сім'ї та гендерної рівності);

Аналізуючи всі перелічені вище причини, можна стверджувати, що діяльність, спрямована на запобігання та протидію домашньому насильству, повинна ґрунтуватися на таких засадах:

- 1) визнання суспільної небезпеки домашнього насильства та забезпечення нетерпимого ставлення суспільства до будь-яких проявів домашнього насильства;

2) встановлення економічної стабільності в країні та впровадження соціального захисту найбільш вразливих верств населення.

3) створення ефективного системного підходу правоохоронних органів до протидії і профілактики домашнього насильства.

Отже, усунення відповідних причин, що сприяють розповсюдженню насильства в родинях та комплексне впровадження необхідних заходів може суттєво зменшити кількість випадків домашнього насильства, як це було продемонстровано на прикладі багатьох країн світу.

Єрмак О.

Науковий керівник: Васильєв С. В.

Комунальний заклад «Харківська гуманітарно-педагогічна академія» Харківської обласної ради

ПРАВОВІ ЗАСАДИ СТАТУСУ СОЦІАЛЬНОГО ПРАЦІВНИКА

Українське законодавство перебуває на етапі становлення, а тому воно постійно змінюється, доповнюється. Водночас, іноді ухвалюються не завжди узгоджені між собою нові законодавчі акти, нормативно-правові документи, які покликані забезпечити юридичне підґрунтя для розв'язання різнопланових соціальних проблем.

Соціальна робота є відносно новою практичною діяльністю й академічною дисципліною. Вона орієнтується на допомогу у розв'язанні соціальних проблем окремої людини, груп, розвиток у них техніки подолання труднощів і вироблення навичок самодопомоги. Фундаментальними в соціальній роботі є принципи соціальної справедливості і дотримання прав людини. У багатьох розвинутих країнах вона є однією з найпоширеніших професій.

Правову основу соціальної роботи в Україні становлять закони «Про попередження насильства в сім'ї», «Про охорону дитинства», «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям», «Про державну соціальну